

**פסקי דין בתביעות לשון הרע – הגנת אמת דיברתי, הגנת תום הלב
בפרסום ביקורת על גן ילדים, תביעה השתקה**

מזהה פס"ד	תאריך	עובדות המקרה	הקשר לתיק שלנו
תא (נתניה) 56562-07- 17 עמותת הצלחה, שמחה ואושר נ' נדיה חינוכי	10/10/2018	אישה התגוררה סמוך לגן בעיר נתניה ופרסמה בפייסבוק על יחס קשה לילדי הגן מצד חלק מהגננות. בית המשפט קבע כי הפרסומים היוו תיאורים של מראות שראתה האם בלבד בקבוצה הנוגעת לדבר ('גם אני אמא נתנייתית'), וכי עומדת למפרסמת הגנת אמת הפרסום והגנת תום הלב. בנוסף, בפס"ד זה מוכרת התעללות בפעוטות בגן כעניין ציבורי.	הגנת אמת הפרסום – ס' 14 לחוק איסור לשון הרע.
תא (בי"ש) 1228/04 גורן יעל נ' חיים רינה	12/08/2007	תביעה כספית על סך 51,000 ₪ בגין לשון הרע. התובעת, גננת במקצועה, תבעה אם לילדה שלמדה בגן של התובעת. זאת, מכיוון שהנתבעת התקשרה להורים ודיווחה על התעללות שהתרחשה כלפי ביתה בגן, ובנוסף פעלה לפרסום האירוע בעיתון מקומי. בית המשפט מכיר בכך שבפרסום האמור היה עניין ציבורי, שכן מעשה אלימות של גננת כלפי ילדה בגן הינו מידע שיש להורים תועלת בידיעתו. כלומר, העניין הציבורי שביחס לפעוטות בגן קיבל משקל משמעותי בפס"ד זה.	הגנת אמת הפרסום (עניין ציבורי) – ס' 14 לחוק איסור לשון הרע.
תא (י-ם) 10498/97 המועצה המקומית גבעת זאב נ' "כל העיר"	06/12/2000	התביעה נדחתה והתובעת נשאה בעלויות שכר טרחת עו"ד בסך 15,000 ₪. דיון בתביעת נזיקין לפי חוק לשון הרע. התובעים הם מועצה מקומית גבעת זאב וראש המועצה. הנתבע הוא עיתונאי שנתבע על כתבה שפרסם – " בגבעת זאב לא בודקים תלונה על התעללות גננת בילדים. הורים בגן הגננת נועלת ילדים בשירותים. ראש מועצת גבעת זאב: יש לה ותק מרשים".	הגנת אמת הפרסום (עניין ציבורי) – ס' 14 לחוק איסור לשון הרע.
דנ"א 2121/12 פלוני נ' ד"ר	18/09/2014	בית המשפט לבסוף קיבל את התביעה, והנתבע נדרש לשלם פיצויים. אולם, הוא מכיר בכך שיש עניין כשר לכל תושבי עיר ולא רק להורי ילדי הגן, לגבי מידע בנוגע ליחס המקבלים ילדים בגני ילדים. הנתבעת, אילנה דיין, ערכה והגישה בתוכנית "עובדה" כתבת תחקיר על אירוע בו ילדה בת 13 נורתה ע"י חיילים ממוצב. התובע היה מפקד החיילים. בכתבה תואר שהתובע עשה "וידוא הריגה" לילדה ואף הנחה את החיילים מהמוצב לשקר בתחקיר הצבאי. העותר הגיש כתב תביעה נגד הנתבעת לפי חוק איסור לשון הרע.	הגנת תום הלב – ס' 15(2) לחוק איסור לשון הרע.

**אילנה דיין
אורבך**

בית המשפט העליון פסק כי הפרסום אכן הכיל לשון הרע, אך לאילנה דיין עומדת הגנה. הכתבה שיקפה את האמת שהייתה ידועה בשעת השידור ("אמת לשעתה") והיה בכתבה עניין לציבור – לכן עומדת הגנת אמת הפרסום.

הפסיקה הכירה בחובת אנשי תקשורת לדווח לציבור אודות אירועים בעלי עניין ציבורי באופן אחראי.

15/04/2018 יגאל סרנה העלה לפייסבוק פוסט המתאר אירוע במהלכו רוה"מ פגע בכללי האבטחה מחמת גחמותיה וצעקותיה של רעייתו. כתוצאה מכך בנימין נתניהו הגיש כנגדו תביעת לשון הרע.
התביעה התקבלה ויגאל סרנה חויב בתשלום פיצויים בסך 100,000 ₪. לאחר מכן הוא ערער למחוזי ותביעתו נדחתה. פס"ד זה עוסק בערעורו לביהמ"ש העליון, שלבסוף דחה את תביעתו.

רע"א
1688/18
יגאל סרנה
נ' בנימין
נתניהו

הרעיון הרלוונטי לתיק: תביעת השתקה ראויה לדיון עקרוני, הגם שאינה נחשבת לדוקטרינה מקובלת במשפט הישראלי.

14/03/2016 ביהמ"ש פסק כי המערערות הגישו ביודעין תביעת אונס כוזבת נגד אורי דניאל וחייב אותן בפיצויים. אולם, נוכח החשש מפני אפקט מצנן, ביהמ"ש הפחית את הפיצויים מ-1.3 מיליון ₪ ל-550,000 ₪.

ע"א
7426/14
פלונית נ'
עו"ד אורי
דניאל

פס' 7 לפסק דינה של השופט ברק-ארז: קיים חשש שתביעת לשון הרע תשמש כאמצעי להרתעה לא לגיטימית מפני השמעת ביקורת או מפני חשיפת האמת. חשש זה גובר כאשר יש פער בין התובע לנתבע מבחינת נגישות לשירותים משפטיים. חשוב שבית המשפט ישקול האם תביעת לשון הרע שבפניו מגנה על השם הטוב או שהיא משמשת כאמצעי להרתעה.

הנתבעת, לה היה ילד בתינוקיה הסמוכה לגן, ראתה יום אחד התנהגותה לא נאותה מצד הגננת כלפי הילדים בגן. הנתבעת צעקה על הגננת, צילמה את ילדי הגן וגננת אחרת, ולאחר שעתיים העלתה פוסט בפייסבוק בקבוצה המונה כ-3,500 איש, בו היא פרסמה את שם הגן, צירפה תמונה וכתבה על ההתנהגויות שראתה.
ביהמ"ש הציע לצדדים מתווה פשרה, לפיו הנתבעת תפרסם פוסט התנצלות בפייסבוק ותוותר על ההגנות העומדות לה מכוח החוק – ביהמ"ש יתחשב בכך בפסיקת הפיצויים. הצדדים הסכימו למתווה אך הנתבעת מחקרה לאחר יום את ההתנצלות שפרסמה.

06/03/2019

ת"א-9811-
08-17 דמון
ואח' נ'
אוחיון

(פסיקה)
חדשה – לא

מופיע בכתב
(ההגנה)

הכרעת בית המשפט –

שיקולים לקולא: הפוסט נמחק לאחר זמן קצר, הנתבעת הביעה נכונות להתנצל, התראה מוקדמת מצד התובעת הייתה מייתרת את ההליך.

שיקולים לחומרה: הפרסום הגיע לילדי גן פוטנציאליים וזה מספיק בכדי לפגוע במוניטין ובשמה הטוב של התובעת, הפרסום נעשה בקבוצה גדולה בפייסבוק (3,500 איש), הנתבעת הייתה צריכה לפנות ישירות אל התובעת ולא לפעול באופן מופגן כפי שפעלה.

לפיכך, הפיצויים שהנתבעת צריכה לשלם צריכים להיות ברף נמוך (18,000 ₪).

יש לציין שבמקרה זה התובעת והנתבעת היו מסוכסכות קודם למשפט (תיק חקירה שנסגר).

05/05/2019

ת"א-41387-05-16
גן
פעוטון
אושרית
בע"מ ואח'
נ' אבוקסיס
אלנקרי

לנתבעת יש ילדה ששהתה בעבר בגן בו הייתה (לטענתה) התעללות כלפי הילדים. בשנת 2016, כאשר אמא כתבה בקבוצת הפייסבוק 'מאמאשבע – האימהות של באר שבע' שהיא מחפשת המלצות על הגן, הנתבעת כתבה שביתה עברה שם התעללות פיזית ונפשית מתוך כוונת זדון. לאחר מכן התובעת דרשה מהנתבעת להתנצל ולפצות אותה. מכיוון שהנתבעת לא הסכימה לכך, הוגש כנגדה כתב תביעה.

(פסיקה
חדשה – לא
מופיעה
בכתב
ההגנה)

לדעת השופט, הנתבעת לא הוכיחה שביתה אכן עברה התעללות בגן. העובדה שהיא הגישה בזמן אמת עדות במשטרה לא מלמדת על קיום ההתעללות.

הנתבעת מעידה שחשה חובה, כאם 4 בנות, להודיע על ההתעללות אחרת היא תרגיש שותפה לעבירה. השופט קובע שלא הייתה כוונת זדון בפרסום.

הכרעת בית המשפט –

שיקולים לקולא: הנתבעת הסירה באותו יום את הפוסט שכתבה, הנתבעת חשבה שביתה עוברת התעללות וחשה חובה לשתף הורים אחרים.

שיקולים לחומרה: התובעת חוותה סבל והשפלה בעקבות הפרסומים, הפרסום נעשה באתר עם תפוצה רחבה (בערך 20,000 אימהות), לא דובר בהתכתבות אחת של הנתבעת אלא במספר התכתבויות.

לבסוף, השופט קבע תשלום פיצויים של 50,000 ₪ עבור כל פרסום, שכן פרסום בפייסבוק (גם אם היה למשך זמן קצר) בקבוצה גדולה הינו פרסום נרחב ביותר.

****הטבלה נערכה על ידי הסטודנטיות חן אסף וטל אייל מהקליניקה לזכויות אדם במרחב הסייבר באוניברסיטה העברית.**